

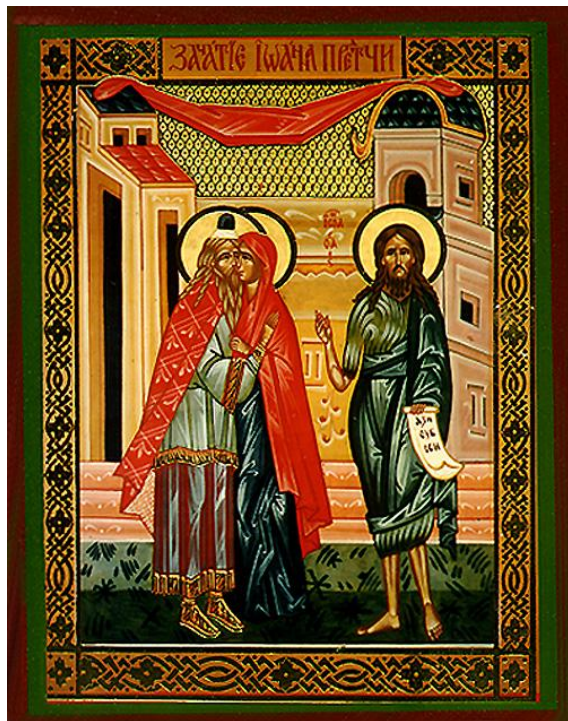
Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

***Зачаття Святого, Славного
Пророка й Предтечі Івана***

***The Conception of the Holy,
Glorious, Prophet and Forerunner
John***

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Кутах
kutash@unicorn.org

***«Славне зачаття Предтечі проголошує
наперед Царя, Який має народитися від Діви»
(Експосталарій Празника Зачаття Св. Івана
Хрестителя)***

На 6-го жовтня за григоріанським календарем (це – 23-го вересня за юліанським) ми святкуємо Зачаття – Св. Івана Предтечі (якого переважно знають, як Св. Івана Хрестителя), двоюрідного Брата по тілі Господа, Бога й Спаси нашого Ісуса Христа.

Є лише два інші Зачаття, яких святкуємо: Самого Господа нашого (Свято Благовіщення – 25 березня/7 квітня), і Його Матері, Марії (Зачаття Праведною Анною Пресвятої Богородиці – 9 /22 грудня). Зачаття Господа нашого було без людського батька. Воно сталося у тій хвилині, коли Марія, почувши, що Дух Святий зійде на неї і сила

***"The glorious conception of the Forerunner
proclaimeth beforehand the King Who is to be born of
a Virgin" (Exapostilarion, Feast of the Conception of
John the Baptist)***

On October 6 on the Gregorian Calendar (which is September 23 on the Julian) we celebrate a Conception – of St. John the Forerunner (commonly known as St. John the Baptist), the Cousin according to the flesh of our Lord, God and Saviour Jesus Christ.

There are only two other Conceptions which we celebrate: that of our Lord Himself (the Feast of the Annunciation – March 25/April 7) and of His Mother, Mary (The Conception by Righteous Anna of the Mother of God – December 9/22). The Conception of our Lord was without a human father. It came about at the moment that Mary, upon hearing that the Holy Spirit would come upon her and the power of the Most

Всевишнього обгорне її, відповіла: «Я ж Господня раба: нехай буде мені згідно з словом твоїм!» (Луки 1:35-38).

Зачаття Святого двоюрідного брата Господнього, Івана, також було таємниче й чудесне (як було й Маріїне), не в тому, що не було тут людського батька, а в тому, що в обох цих подіях батьки були старі і час зачаття й родження дітей їм уже давно минув. Батька Марії, Праведного Йоакима навіть відкинули від виконання його священних обов'язків через те, що вважали його бездітний стан ознакою, що Бог не вподобав його. Його смуток з цього приводу, сполучений зі смутком його дружини, Праведної Анни, привів їх до Єдиного певного Джерела потішення для пригноблених і потоптаних, до Бога, Якому вони наполегливо рішили служити у прикрих часах як і в радісних. І Бог відповів їм давши їм дівчинку, Марійку, яка потім стала середником рішучого та переможного входу в людський світ Бога Сина, Який став Богочоловіком, Ісусом, через Якого втішення й вилікування приходить усім, що кличуть до Нього, і через Кого вселенна перетворюється з хаосу (безладдя) на космос (досконало впорядковане Царство Боже).

Батька Івана, Праведного Захарію, не нехтували, як Йоакима. Це ж у той час, коли він сповняв свій священничий обов'язок і привілей приносити кадильні пахощі в Вітарі Храму Господнього в Єрусалимі, що його навістив Архангел Гавриїл, - той же, що потім навістив і Марію. Гавриїл сказав Захарії, що Бог поблагословить його і дружину його, Праведну Єлисавету, сином, якого вони мають назвати Іваном, що означає «Бог – милостивий». Помимо його вірності та посвяти Богові, Захарію все одно турбував сумнів. Гавриїл помітив це і це дало привід на ще одну чудесну ознаку, яка провістила пришествя на світ того, якого знатимуть, як «голос вопіючого в пустині» (Ісаї 40:3), щоб приготувати шлях для Месії. Захарія мав не говорити, доки й прибуде в світ обітоване чудесне дитя.

High would overshadow her, responded: "Behold the handmaid of the Lord; be it unto me according to thy word" (Luke 1:35-38).

The conception of our Lord's holy cousin, John, was also mysterious and miraculous (as was Mary's), not because there was no human father, but because in both cases the parents were old and long past the time of child conception and bearing. Mary's father, the Righteous Joachim, was actually turned away from performing his priestly duties because his childless state was perceived to be a sign of God's displeasure. His sorrow at this, coupled with that of his wife, the Righteous Anna, brought them to the only sure Source of consolation for the afflicted and downtrodden, God, Whom they were determined to keep on serving in bad times as well as good. God's response was the little girl, Mary, who became the Vessel of the decisive and victorious entry into the world of humanity of God the Son Who became the God-man, Jesus, through Whom consolation and healing is available to all who call upon Him and through Whom the universe is being transformed from chaos to cosmos, the orderly Kingdom of God.

John's father, the Righteous Zechariah, was not scorned as Joachim had been. In fact it was while he was fulfilling his priestly duty and privilege of offering incense in the Sanctuary of the Temple of the Lord in Jerusalem, that he was visited by the Archangel Gabriel, who would later visit Mary. Gabriel told Zechariah that God would bless him and his wife, the Righteous Elizabeth, with a son whom they should name John which means "God is merciful". In spite of his faith and dedication to God Zechariah was nonetheless afflicted by doubt. Gabriel perceived this and so another miraculous sign was initiated to herald the coming into the world of the one who would be known as "the voice of one crying in the wilderness" (Isaiah 40:3) to prepare the way for the Messiah. Zechariah would not be able to speak until the promised miracle-child arrived.

In fact Zechariah began to speak again after his faithful response to the suggestion that the baby

І справді Захарія почав знову говорити після своєї вірної відповіді на пропозицію, щоб назвати дитину його іменем. Він написав: «Іван імення йому», слухаючись пророцтва Гавриїла й відразу став говорити – також пророцтвом, прославляючи Бога (Луки 1:67-79). Його мовчання було ознакою, що ось надходить щось велике, а його розмова була ознакою, що мовчання Бога, як це вважали, на заклики людства, що тривала століттями ось-ось закінчується. Як пророкував був Малахія: «І нагло прибуде до храму Свого Господь, Якого шукаєте ви... Ось іде Він» (3:1).

Ікона Зачаття Іванового, яку тут поміщуємо, подібна до Ікони Зачаття Праведною Анною Пресвятої Богородиці (<http://www.flickr.com/photos/8367250@N03/2072431685/>). Ми бачимо в ній Захарію і Єлисавету, які пригортають одне одного, бо ж дитя це - плід любові поміж ними та Богом. А біля них ось те дитя, дорослий Іван Предтеча, який тримає сувій, який проголошує його звістку: «Покайтеся, бо наблизилось Царство Боже». Покаяння по-грецькому це «метанія», що означає «зміна напрямку». Ця Ікона немов би закликає нас змінити свій напрямок від самозосередженого та самодостатнього індивідуалізму до віри та любові, до міжособистісних відносини, в основі яких Сам Бог. Ми бачимо, як близько пригорнулись Захарія і Єлисавета одне до одного – як дотикаються їхні обличчя. Ця Ікона дійсно зображує значіння слова «особа», що по-грецькому є «просопос». Це буквально «обличчя до обличчя». Ось так одиниці перетворюються в особи – спілкуванням одне з одним у любові та вірі, у послусі до Бога.

Ми дякуємо Богові за Його прецінні дари, які об'явлені в писаннях про Його вибранців і просимо, щоб ми також могли зростати в благодаті Його Святого Духа, поданого нам через втіленого й переможного Сина Божого, Ісуса, і, як зростаючі особи, продовжували працю перетворення цього світу на Царство Отця і Сина і Святого Духа, Єдиного Бога. Амінь.

should be named after him. He wrote: “His name is John” in obedience to Gabriel’s prophecy and immediately began to speak – prophetically as well, praising God (Luke 1:67-79). His silence had been a sign that something great was coming and his speaking was a sign that the centuries-long apparent silence of God to the cries of humanity was at an end. As Malachi had prophesied: “[T]he Lord, Whom you seek, will suddenly come to His temple...Behold, He is coming” (3:1).

The Icon of the Conception of John, reproduced here, is similar to the one of the Conception by Righteous Anna of the Mother of God (<http://www.flickr.com/photos/8367250@N03/2072431685/>). We see Zechariah and Elizabeth embracing – the baby is the fruit of the love between them and God. And beside them is that baby, the adult John the Forerunner, holding a scroll on which his message is being proclaimed: “Repent for the Kingdom of God is at hand”. The Greek word for “repentance” is “metanoia” which signifies a change of direction. In this Icon the change of direction, to which we are called, appears as a call to faith and love – away from self-centred and self-sufficient individualism, towards inter-personal relationships centred upon God. See how close Zechariah and Elizabeth are to each other – how their faces touch. In fact the Icon illustrates the meaning of the word “person” – which in Greek is “prosopos”, literally “face-to-face”. This is how individuals are transformed into persons – by relating to each other in love and faith in obedience to God.

We thank God for His precious gifts manifested in the story of His chosen ones and ask that we, too, might grow in the grace of His Holy Spirit, given to us through the incarnate and victorious Son of God, Jesus, and, as growing persons, continue the work of transforming this world into the Kingdom of the Father, the Son and the Holy Spirit, one God. Amen.